

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
D E C I Z I E

12 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către avocatul Vadim Oltu în numele inculpatului Iulian Voloșciuc și avocatul Igor Dorfman în numele inculpatului Eduard Danuța, prin se care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Voloșciuc Iulian XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX și domiciliat XXXXX;

Danuța Eduard XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 12.01.2015 - 03.04.2018;

instanța de apel: 18.05.2018 - 06.11.2018;

instanța de recurs: 04.04.2019 - 12.06.2019.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul XXXXX din 03 aprilie 2018, inculpatul Iulian Voloșciuc a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (3) lit. a) și art. 166¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa în baza art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal, 2 ani închisoare, în baza art. 166¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate în Organele Afacerilor Interne pe un termen de 5 ani.

În baza art. 84 alin. (1) Codul penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor stabilite, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate în Organele Afacerilor Interne pe un termen de 5 ani.

Inculpatul Eduard Danuța a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin.(3) lit. a) și art. 166¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa în baza art. 166¹ alin. 2) lit. c) Cod penal, 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate în Organele Afacerilor Interne pe un termen de 5 ani, în baza art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal, 2 ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor stabilite, i-a fost stabilită lui Eduard Danuța pedeapsa definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate în Organele Afacerilor Interne pe un termen de 5 ani.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei principale, fixându-i lui Eduard Danuța o perioadă de probațiune de 2 ani, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul stabilit fără informarea organului competent.

Acțiunea civilă a înaintată de către Veronica Jordan a fost admisă parțial, prin care s-a dispus încasarea în mod solidar de la Iulian Voloșciuc și Eduard Danuța în folosul acestuia, prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei.

Cheltuielile judiciare de efectuare a expertizei judiciare, au fost trecute în contul statului.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Iulian Voloșciuc, la 07.12.2013, în jurul orei 20.00, cunoscând că Veronica Jordan, locuitoare a s. XXXXX, r-nul XXXXX, fusese anunțată în căutare, deoarece prin sentința Judecătoriei sect. Buiucani, mun. Chișinău din 17.12.2012, a fost condamnată în lipsa sa, în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 1 an închisoare, iar după pronunțarea sentinței menționate, aceasta în continuare se eschiva de la executarea pedepsei, din care motiv reprezentanții Inspectoratului de poliție sect. Buiucani, mun. Chișinău au dispus să fie dată în căutare, și deținând informații confidențiale că ultima în acel moment se afla la domiciliul tatălui ei, Efim Jordan în s. XXXXX, r-nul XXXXX, deoarece pe parcursul anului 2012 a activat în funcția de ofițer operativ de sector în localitatea dată, nedispunând personal la îndeplinire careva dispoziție oficială de la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău sau Inspectoratul de poliție a sect. Buiucani, de executare a hotărârii menționate.

Totodată, nefiind persoană responsabilă a serviciului căutare din cadrul inspectoratului nominalizat, folosindu-se de funcția deținută, la propunerea sa și împreună cu colegii săi de serviciu Eduard Danuța și Ruslan Roșca s-au deplasat pe

adresa indicată cu automobilul personal de model „W Golf” în vederea reținerii acesteia.

Ajungând la domiciliul nominalizat, Voloșciuc Iulian, Eduard Danuța și Ruslan Roșca stabilind că poarta era încuiată din interior cu un zăvor, nedispunând de autorizație judiciară de a pătrunde în gospodăria dată și fără permisiunea proprietarului, abuzând de situația de serviciu, precum și încălcând prevederile art. 29 alin. (1) din Constituția R. Moldova; art. 12 Cod de procedură penală, potrivit cărora, domiciliul și reședința sunt inviolabile și nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliu sau reședința unei persoane fără consimțământul acesteia, aceștia au sărit gardul și ilegal au intrat în ogradă, iar pe urmă s-au aflat timp de 30 minute într-o bucătărie de vară, în care se aflau Veronica Jardan și tatăl acesteia Efrim Jardan, iar la cerința proprietarului Efrim Jardan refuzau să părăsească locuința acestuia.

Astfel, prin acțiunile sale premeditate, Iulian Voloșciuc a comis infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal, *violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a le părăsi la cererea ei, precum și cercetările ilegale, acțiuni săvârșite cu aplicarea violenței și amenințări de aplicarea a acesteia, cu folosirea situației de serviciu.*

Tot el, în baza ordinului MAI nr. 467-Ef din 21.09.2012, deținând funcția de ofițer operativ de sector al sectorului de poliție nr. 3 a Inspectoratului de poliție sect. Buiucani al Inspectoratului General de Poliție mun. Chișinău, fiind potrivit prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal persoană publică, contrar art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale adoptată la Roma la 04.11.1950, la care R. Moldova a aderat la 12.09.1997; alin (2) art. 24 din Constituția R. Moldova; art. 26 alin. (1) lit. a) și n) din Legea R. Moldova nr. 320 din 27.12.2012 „Cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului lit. b) pct. 5, lit. a) și j) pct. 6. lit. c), d) și f), m) pct. 15, lit. a), și b), pct. 16 din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 481 din 10.05.2006, Legii nr. 218 din 19.10.2012 privind modul de aplicare a forței fizice, și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, care-l obligau să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, să nu aplice nejustificat forța fizică și mijloacele speciale, iar în caz de aplicare să comunice despre aceasta șefului său direct; să nu supună pe nimeni torturii, pedepselor sau tratamente crude, inumane ori degradante; să nu rețină pe nimeni decât în cazurile și în modul prevăzut de lege, să trateze orice persoană reținută cu respectarea demnității umane, să oprească pe cei din jur de la încălcarea ordinii de drept și să contribuie activ la

menținerea prestigiului colaboratorului organelor afacerilor interne și a demnității cetățenilor, a săvârșit infracțiunea de tratament inuman și degradant în privința cet-ei Veronica Jardan în următoarele circumstanțe:

La 07.12.2013, în jurul orei 20:00 Iulian Voloșciuc, cunoscând că Veronica Jardan fusese anunțată în căutare și că ultima în acel moment se afla la domiciliul părinților săi în s. XXXXX, r-nul XXXXX, fără a dispune de dispoziție oficială de la conducerea Inspectoratului sect. Buiucani, la propunerea sa și împreună cu colegii săi de serviciu, locotenent major de poliție Eduard Danuța și Ruslan Roșca s-a deplasat cu automobilul său personal, de model „W Golf” în localitatea dată în scopul reținerii acesteia, deși asemenea împuterniciri în cadrul subdiviziunilor teritoriale ale poliției sunt îndeplinite de alte servicii specializate.

Prin urmare, Iulian Voloșciuc, Eduard Danuța și Ruslan Roșca, ajungând în s. XXXXX, și văzând că poarta gospodăriei cet-lui Efim Jardan era încuiată din interior, fără permisiune, ilegal au sărit gardul și intrat într-o bucătărie de vară, unde în acel moment dormea Veronica Jardan și tatăl său.

În continuare, Iulian Voloșciuc, fiind îmbrăcat în uniformă a colaboratorului de poliție, iar ceilalți doi legitimându-se ca procuror și respectiv avocat i-au adus la cunoștință acesteia că în baza sentinței Judecătoriei sect. Buiucani, mun. Chișinău a fost anunțată în căutare de Inspectoratul de poliție Buiucani și urmează să o rețină și transporte în mun. Chișinău.

Tot în procesul acelei discuții, Iulian Voloșciuc, văzând că Veronica Jardan refuza se plece cu ei la acea oră târzie, manifestând un comportament autoritar, violent și agresiv împotriva acesteia și amenințând-o cu răfuiala fizică, în prezența tatălui acesteia, Efim Jardan, și a colegului Eduard Danuța, care îl încuraja verbal pe Iulian Voloșciuc să execute reținerea Veronicăi Jardan, oferindu-i centura sa pentru a-i lega mâinile acesteia, urmărind în mod ilicit scopul de a se răzbuna și de a o pedepsi pe Veronica Jardan pentru acțiunile sale considerate ilegale, fără temei și necesitate, intenționat, i-a aplicat mai multe lovituri cu palmele peste față și una cu piciorul în regiunea lombară, lateral - stângă, a trântit-o jos și trăgând-o de păr a întreat-o de ce se eschivă de la executarea pedepsei, deși aceasta nu cunoștea faptul dat, după care forțat au transportat-o la Inspectoratul de Poliție sect. Buiucani, mun. Chișinău și a predat-o ofițerului de urmărire penală.

Urmare a acțiunilor violente, lui Veronica Jardan i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate, sub formă de umflătură (edem) și excoriații pe partea stângă a feții, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală, nr. 26 D din 12.02.2014, ceea ce i-a cauzat dureri și suferințe fizice și psihice, acțiuni violente ce

nu erau necesare și nu erau determinate de comportamentul victimei, umilindu-i astfel demnitatea.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Iulian Voloșciuc a comis infracțiunea prevăzută de art. 166¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, după indicii: *cauzarea intenționată de către două persoane publice, care acționează cu titlu oficial a unei dureri și suferințe fizice și psihice, ce reprezintă tratament inuman și degradant, acțiuni ce au fost săvârșite de două persoane.*

Eduard Danuța, la 07.12.2013, în jurul orei 20:00, aflând de la colegul de serviciu Iulian Voloșciuc că Veronica Jardan fusese anunțată în căutare și deținând informații confidențiale că ultima în acel moment se afla la domiciliul tatălui ei, Efim Jardan în s. XXXXX, r-nul XXXXX, nedispunând personal la îndeplinire careva dispoziție oficială de la Judecătoria Buiucani sau Inspectoratul de poliție sect. Buiucani, mun. Chișinău de executare a hotărârii menționate, totodată nefiind persoană responsabilă a serviciului căutare din cadrul Inspectoratului de poliție sect. Buiucani, la propunerea lui Voloșciuc Iulian și împreună cu alt coleg de serviciu - Ruslan Roșca, toți trei s-au deplasat la adresa indicată cu automobilul personal a lui Iulian Voloșciuc de model „W Golf” în vederea reținerii acesteia.

În continuare, Eduard Danuța, Ruslan Roșca și Iulian Voloșciuc ajungând la gospodăria lui Efim Jardan și stabilind că poarta era încuiată din interior cu un zăvor, ne solicitând permisiunea proprietarului, abuzând de situația de serviciu, precum și încâlcind prevederile art. 29 alin. (1) din Constituția R. Moldova și art. 12 Cod de procedură penală, potrivit cărora, domiciliul și reședința sunt inviolabile și nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliu sau reședința unei persoane fără consimțământul acesteia, toți trei au sărit gardul și ilegal au intrat în ogradă, iar pe urmă într-o bucătărie de vară, în care se aflau Veronica Jardan și tatăl acesteia, unde s-au aflat timp de aproximativ 30 minute, refuzând să le părăsească la cerința proprietarului Efim Jardan, acțiuni care nu au fost documentate din punct de vedere procesual, dar, forțat au luat-o pe Veronica Jardan și a transportat-o la Inspectoratul de poliție sect. Buiucani, mun. Chișinău.

Astfel, prin acțiunile sale premeditate, Eduard Danuța a comis infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal, *violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a le părăsi la cererea ei, precum și cercetările ilegale, acțiuni prevăzute la alin. (1), ce au fost însoțite de aplicarea violenței și amenințărilor de aplicarea a acesteia, precum și cu folosirea situației de serviciu.*

Tot el, în perioada respectivă, deținând funcția de ofițer operativ de sector al sectorului de poliție nr. 3 a Inspectoratului de poliție sect. Buiucani mun. Chișinău al

Direcției de poliție mun. Chișinău IGP al R. Moldova, fiind potrivit prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal persoană publică, contrar art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale adoptată la Roma la 04.11.1950, la care R. Moldova a aderat la 12.09.1997; alin (2) art. 24 din Constituția R. Moldova; art. 26 alin. (1), lit. a) și n) din Legea R. Moldova nr. 320 din 27.12.2012 „Cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului lit. b) pct. (5); lit. a) și j) pct. (6); lit. c), d) și f), m) pct. 15; lit. a), și b), pct. 16 din Codul de etică și Deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 481 din 10.05.2006; Legea nr. 218 din 19.10.2012 privind modul de aplicare a forței fizice, și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, care-l obligau să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertățile cetățenilor; să prevină și curme crimele și alte infracțiuni; să ia măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, onoarei, demnității cetățenilor; să nu supună pe nimeni torturii, pedepselor sau tratamente crude, inumane ori degradante; să nu rețină pe nimeni decât în cazurile și în modul prevăzut de lege, să trateze orice persoană reținută cu respectarea demnității umane, să oprească pe cei din jur de la încălcarea ordinii de drept și să contribuie activ la menținerea prestigiului colaboratorului; organelor afacerilor interne și a demnității cetățenilor, însă el intenționat, și-a depășit atribuțiile de serviciu și a comis acte de tratament inuman și degradant în următoarele împrejurări:

Astfel, la 07.12.2013, în jurul orei 20.00 Eduard Danuța, acționând cu titlu oficial de reprezentant al Ministerului Afacerilor Interne, aflând de la colegul de serviciu Iulian Voloșciuc că Veronica Jardan fusese anunțată în căutare și deținând informații confidențiale că ultima în acel moment se afla la domiciliul tatălui ei, nedispunând personal la îndeplinire careva dispoziție oficială de la Judecătoria sau Inspectoratul de poliție sect. Buiucani, mun. Chișinău de executare a hotărârii menționate, totodată nefiind persoană responsabilă a serviciului căutare din cadrul Inspectoratului de poliție sect. Buiucani la propunerea lui Iulian Voloșciuc și împreună cu alt coleg de serviciu - Ruslan Roșca, toți trei s-au deplasat pe adresa indicată cu automobilul personal a lui Iulian Voloșciuc de model „W Golf” în vederea reținerii acesteia, deși asemenea atribuții în cadrul subdiviziunilor teritoriale ale poliției sunt îndeplinite de alte servicii specializate.

Prin urmare, el, împreună cu Iulian Voloșciuc și Ruslan Roșca, ajungând în s. XXXXX, și văzând că poarta gospodăriei lui Efim Jardan era încuiată din interior, au sărit gardul și intrat într-o bucătărie de vară, unde în acel moment dormea Veronica Jardan și tatăl său, și i-au adus la cunoștință acesteia că în baza sentinței Judecătoriei

sect. Buiucani, mun. Chișinău a fost anunțată în căutare de către Inspectoratul de poliție Buiucani și urmează să o rețină și să o transporte în mun. Chișinău.

În procesul acelei discuții, Iulian Voloșciuc, văzând că Veronica Jordan refuza să-i urmeze, manifestând un comportament autoritar, violent și agresiv împotriva acesteia și amenințând-o cu răfuiala fizică, în prezența tatălui acesteia și a lui Eduard Danuța, care de asemenea urmărea scopul reținerii Veronicăi Jordan și îl încuraja verbal pe Iulian Voloșciuc să o rețină, oferindu-i ultimului centura sa pentru a-i lega mâinile acesteia.

Tot Eduard Danuța, în continuare, conform atribuțiilor de serviciu, era obligat să-i intervină și să curme acțiunile ilegale ale lui Iulian Voloșciuc și să protejeze integritatea corporală a victimei Veronica Jordan, însă dânsul a preferat prin consimțământul său tacit și a admis ca Iulian Voloșciuc, intenționat, fără temei și necesitate, să-i aplice lui Veronica Jordan mai multe lovituri cu palmele peste față și una cu piciorul în regiunea lombară, lateral - stângă, după care tot în prezența lui, Iulian Voloșciuc a trântit-o jos și tras-o de păr pe Veronica Jordan.

Urmare a acțiunilor violente, lui Eduard Danuța i-au fost pricinuite vătămări corporale neînsemnate, sub formă de umflătură (edem) și excoriații pe partea stângă a feții, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală, nr. 26 D din 12.02.2014, ceea ce i-a cauzat acesteia dureri și suferințe fizice și psihice, acțiuni violente ce nu au fost necesare și determinate de comportamentul victimei, umilindu-i astfel demnitatea.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Eduard Danuța a comis infracțiunea prevăzută de art. 166¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, după indicii, *cauzarea intenționată a unor dureri fizice și suferințe psihice, ce reprezintă tratament inuman și degradant, săvârșite de două persoane cu funcție de demnitate publică.*

3. Împotriva sentinței au declarat cereri de apel apărătorul Igor Dorfman în numele inculpatului Eduard Danușa și apărătorul Vadim Oltu în numele inculpatului Iulian Voloșciuc, prin care au solicitat:

- *Apărătorul Igor Dorfman în numele inculpatului Eduard Danuța*, casarea totală a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatul Eduard Danuța să fie achitat de sub învinuirea înaintată, din motivul că acțiunile acestuia nu conțin elementele infracțiunilor ce i se încredințează.

În argumentarea apelului depus, apărătorul a invocat că instanța de fond, a ignorat poziția inculpaților în prezentul proces, apreciind probele în defavoarea apărării.

De asemenea, avocatul a menționat că, învinuirea adusă inculpaților este una concretă, or, nu au fost descrise acțiunile de violență ce i s-ar imputa sau încredințarea lui Eduard Danuța, ca fiind admise față de Veronica Jordan la momentul reținerii sau transportării acesteia în mun. Chișinău.

- Apărătorul Vadim Oltu în numele inculpatului Iulian Voloșciuc, casarea totală a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Iulian Voloșciuc să fie achitat de sub învinuirea înaintată, deoarece în acțiunile sale nu există faptul infracțiunii, cu respingerea acțiunea civilă ca fiind nefondată.

În argumentarea apelului depus, apărătorul a invocat că, în materialele cauzei lipsesc careva probe concludente care ar confirma soluția dată de instanța de fond, fiind evidentă lipsa faptei infracționale imputate lui Iulian Voloșciuc.

Astfel, apelantul a solicitat instanței de apel de a aprecia declarațiile părții vătămate prin prisma circumstanțelor: interesul personal al părții vătămate de menținere a sancțiunii micșorate de la 1 an la 7 luni de închisoare, aplicate prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09.06.2014, pronunțată integral la 08.07.2014 drept urmare anume a existenței acuzațiilor de tortură din partea inculpaților.

De asemenea, declarațiile părții vătămate ce țin de constatarea faptei prejudiciabile de violare de domiciliu, încadrată juridic în art. 179 alin. (3) Cod penal nu sunt confirmate prin careva probe, fiind combătute integral prin declarațiilor consecutive, ce coroborează între ele ale inculpaților și ale martorului acuzării R. Roșca, or, conform declarațiilor inculpaților și ale martorului acuzării menționat, ultimii nu au intrat în gospodăria lui Efim Jordan.

Totodată, declarațiile părții vătămate ce țin de constatarea faptei prejudiciabile de tratament inuman și degradant, încadrată juridic în art. 166¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, se combat integral prin: declarațiile în calitate de martor a ofițerului de urmărire penală Irina Ciurac, declarațiile martorului Victor Serbușca, nota informativă nr. 60 din 07.03.2014 eliberată de oficiul teritorial Chișinău a Consiliului național pentru asistență juridică garantată de stat, procesul-verbal de reținere a condamnatei din 07.12.2014, mandatul nr 0465863 din 08.12.2013, declarațiile martorului acuzării Ruslan Roșca, declarațiile în calitate de martor a șefului secției de gardă a IP Buiucani, declarațiile colaboratorilor Izolatorului de detenție preventivă, care au infirmat declarațiile părții vătămate; copia registrului evidenței fișelor medicale a persoanelor reținute și arestate la IDP al DP mun. Chișinău, copia confirmată a fișei de examinare medicală a persoanei reținute, raportul de expertiză medico-legală de comisie nr. 274 din 06.11.2014.

Mai mult, apărătorul a susținut că, procurorul prin ordonanța sa de scoatere a lui Eduard Danuța de sub urmărire penală, prin prisma principiului constituțional egalității în fața legii (art. 16 din Constituția RM), a recunoscut lipsa probațiunii și față de inculpați, or, conform actului de acuzare se invocă o stare de fapt prin care la toate acțiunile imputate inculpaților a asistat și a acționat corect.

De asemenea, apelantul a menționat vă, instanța de fond eronat a respins cererea de recuzare a procurorului declarată de către inculpatul Iulian Voloșciuc.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2018, au fost respinse ca fiind nefondate apelurile declarate de către apărătorul Igor Dorfman în numele inculpatului Eduard Danușa și apărătorul Vadim Oltu în numele inculpatului Iulian Voloșciuc, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1 În motivarea deciziei instanța de apel a conchis că, necătând la faptul că inculpații nu-și recunosc vinovăția, vina acestora se dovedește integral de următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, și care combat și argumentele apelurilor înaintate, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Veronica Jardan, declarațiile martorilor Efim Jardan (f. d. 22-26, vol. I), Elena Muntean (f. d. 72-74, vol. III), Tatiana Jardan (f. d. 131, 132, vol. III), Irina Ciumac (f. d. 140-142, vol. III) Liuba Jardan (f. d. 148, 149, vol. III); Marin Moisei (f. d. 150, 151, vol. III), Victor Serbușca (f. d. 177, 178, vol. III);

Astfel, analizând declarațiile menționate mai sus care coroborează cu întregul cumul de probe administrat în respectiva cauză penală, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpaților în faptele încriminate au fost pe deplin demonstrată.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, apelanții în argumentarea nevinovăției inculpaților au invocat declarațiile următorilor martori, cum ar fi: Ruslan Roșca (f. d. 133-135, vol. III), Vladislav Cozma (f. d. 191, 192, vol. III), Ruslan Andrușca (f. d. 193, 194, vol. III) Constantin Dogotari (f. d. 196, 197, vol. III).

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile acestora precum că, Iulian Voloșciuc și Eduard Danuța n-au pătruns ilegal în domiciliul lui Efim Jardan, fără consimțământul acesteia și au refuzat de a-l părăsi la cererea ei, precum și nu au aplicat tratamente inumane și degradante în privința acesteia, deoarece ele nu corespund adevărului și sunt date de către acești martori în scopul eschivării de la răspunderea penală, care sunt și colegi de serviciu ai inculpaților.

Mai mult, instanța de apel a menționat că, declarațiile acestor martori sunt contradictorii cu declarațiile părții vătămate a martorilor Efim Jardan, Elena Muntean, Tatiana Jardan, precum și cu celelalte probe apreciate de către instanță ca fiind pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, și anume: cartela medicală a lui Veronica Jardan din 13.12.2013 (f. d. 35-38, vol. I), raportul de

expertiză medico-legală nr. 26 D din 11.02.2014 (f. d. 89, vol. I), procesul-verbal de ridicare din 10.02.2014, de la Serviciul special al Penitenciarului nr. 13, mun. Chișinău, dosarul personal al deținutei Veronica Jardan (f. d. 60, 61, vol. I), copia procesului-verbal de reținere a lui Veronica Jardan (f. d. 64, vol. I), copiile din Registrul de evidență a persoanelor deținute în IDP a DP mun. Chișinău (f. d. 53-55, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 20.02.2014 (f. d. 100, 101, vol. I), procesul-verbal de ridicare din 20.02.2014 (f. d. 105, 106, vol. I), copia notei informative a CNAJGS din 07.03.2014 (f. d. 125, vol. I), mandatului avocatului Victor Serbușca eliberat la 08.12.2013 (f. d. 130, vol. I), copia graficului de serviciu al avocaților din sect. Buiucani pentru perioada lunii decembrie 2013 (f. d. 132, vol. I), procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 10.04.2014 (f. d. 13-25, vol. II); procesul-verbal de confruntare din 10.04.2014 (f. d. 43, 44, vol. II), procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 18.04.2014 (f. d. 70, 71, vol. II), procesul-verbal de confruntare din 18.04.2014, dintre partea vătămată și bănuitul Eduard Danuța (f. d. 72-75, vol. II), procesul-verbal de confruntare din 14.07.2014, dintre partea vătămată și învinuitul Iulian Volosciuc (f. d. 143-155, vol. II).

Subsecvent, instanța de apel subliniată că, declarațiile inculpaților Iulian Voloșciuc și Eduard Danuța precum că aceștia n-ar fi comis fapte infracționale imputate, nu corespund adevărului, sunt mincinoase și sunt date de către inculpați în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru faptele comise, deoarece ele se combat de întreaga sistemă de probe analizate mai sus și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și care integral demonstrează vina lor.

Referitor la pretinsul comportament agresiv a părții vătămate față de inculpați nu justificată acțiunile acestora, deoarece pe acest fapt nu s-a întocmit niciun document și nici nu au sesizat acest caz (proces-verbal, înștiințare sau alte înscrisuri).

Totodată, instanța de apel a respins ca fiind nefondat argumentul inculpatului Eduard Dănuța care în ședința de judecată a declarat că ei nu au intrat în gospodăria lui Efim Jardan, dar au bătut la poartă și a ieșit acesta, care întorcându-se în casă i-a comunicat ultimei să iasă la poartă, deoarece o cheamă careva persoane, apoi Veronica Jardan s-a apropiat de poartă și benevol s-a urcat în mașină și au plecat la IP Buiucani mun. Chișinău, or, versiunea care este integral combătută prin declarațiile părții vătămate.

Astfel, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate a conchis că prima instanță corect a respins poziția apărării care a invocat faptul că în acțiunile inculpaților nu se întrunesc elementele infracțiunilor prevăzute de art. 179

alin. (3) lit. a) și art. 166¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, solicitând achitarea inculpaților, or, la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Subsecvent, instanța de apel a apreciat critic argumentul apelanților precum că, instanța de fond nu a stabilit cert în acțiunile inculpaților elementele constitutive necesare încadrării acțiunilor acestora în temeiul art. 179 alin. (3) lit. a) și art. 166¹ alin. (2) lit. c) Cod penal și anume existența laturii obiective și subiective, or, în conținutul sentinței contestate prima instanță a motivat în detaliu fiecare element al componenței de infracțiuni incriminate inculpaților și just a ajuns la concluzia că, vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii de violarea de domiciliu, este în legătură de cauzalitate cu infracțiunea de tortură, inuman și degradant, manifestată prin faptul că polițiștii Iulian Voloșciuc și Eduard Danuța, dispunând de informație operativă că Veronica Jardan, fiind anunțată în căutare se află la domiciliu în s. XXXXX, erau obligați să informeze prin depunerea unui raport conducerii Inspectoratului sau instanța în vederea implicării Serviciului căutare al subdiviziunii respective, ce este abilitat cu atribuții exhaustive în acest sens și în baza unei dispoziții, ordin sau rezoluție, să le acorde acestora împuterniciei suplimentare în vederea realizării legale a măsurii speciale respective conform principiului teritorialității în altă unitate administrativă teritorială ce este deservită de altă subdiviziune MAI. Însă, inculpații, nedispunând de dispoziție oficială de la Judecătoria Buiucani sau Inspectoratul de poliție sect. Buiucani, mun. Chișinău de executare a hotărârii menționate, totodată nefiind persoane responsabile a serviciului căutare din cadrul Inspectoratului de poliție sect. Buiucani, împreună cu alt coleg de serviciu - Ruslan Roșca, toți trei s-au deplasat pe adresa indicată cu automobilul personal a lui Iulian Voloșciuc de model „W Golf” în vederea reținerii Veronicăi Jardan și au recurs la reținerea acesteia prin metode ilegale și abuzive, atestate în ultimul timp tot mai frecvent în activitatea și a altor angajați ai poliției în alte Inspectorate ale poliției din țară, în rezultatul cărora cetățenii a căror drepturi sunt obligați să le protejeze, tot ei cu regret le încalcă.

Cu referire la argumentele avocatului Vadim Oltu precum că, organul de urmărire penală a admis încălcări grave de procedură, la efectuarea unor acte de urmărire penală și anume că ordonanța de punere sub învinuire în baza art. 166¹ alin. (2) și art. 179 alin. (3) Cod penal, instanța de apel le-a respins ca fiind declarative, or, acestea nu conțin o formulare clară după cum cere norma imperativă, ordonanța conține toate elementele prevăzute de art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală, și a reținut următoarele:

Potrivit procesului-verbal din 09 decembrie 2014, de prezentare învinuitului și apărătorului său a materialelor de urmărire penală, după ce a făcut cunoștință cu materialele urmăririi penale, Iulian Voloșciuc și apărătorul său Vadim Oltu au avut anumite obiecții referitor la efectuarea urmăririi penale, solicitând să fie încetată urmărirea penală în privința lui Iulian Voloșciuc, deoarece în acțiunile lui nu se conțin indicii calificativi ai infracțiunilor încriminate (f. d. 214, vol. II), iar prin ordonanța procurorului, adjunct al procurorului raionului XXXXX, Dumitru Triboi din 10 decembrie 2014 (f. d. 216, 217, vol. II), a fost respinsă cererea apărătorului Vadim Oltu în numele învinuitului Iulian Voloșciuc din 09 decembrie 2014.

Prin urmare, instanța de apel a respins ca neîntemeiat în partea nominalizată, deoarece avocatul și inculpatul au avut anumite obiecții referitor la efectuarea urmăririi penale, solicitând să fie încetată urmărirea penală în privința lui Iulian Voloșciuc, în termenul prevăzut de lege, adică la terminarea urmăririi penale, și ei au pierdut dreptul de a invoca presupusele curențe ale organului de urmărire penală ulterior, adică în instanțele de judecată, iar instanța de apel, potrivit art. 251 Cod de procedură penală, nici nu are temei și suport legal pentru a le declara nule aceste acțiuni de urmărire penală cum ar fi: ordonanța de punere sub învinuirii, or verificarea legalității acesteia ține de competența procurorului ierarhic superior, iar potrivit art. 313 alin. (1) Cod de procedură penală *„Plângerile împotriva acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitate specială de investigații pot fi înaintate judecătorului de instrucție de către bănuț, învinuit, apărător, partea vătămă, de alți participanți la proces sau de către alte persoane drepturile și interesele legitime ale cărora au fost încălcate de aceste organe, în cazul în care persoana nu este de acord cu rezultatul examinării plângerii sale de către procuror sau nu a primit răspuns la plângerea sa de la procuror în termenul prevăzut de lege”*.

De asemenea, instanța de apel a respins ca nefondată poziția avocatului inculpatului Iulian Voloșciuc cu referire la declarațiile martorilor surorilor Tatiana și Elena Jardan, anume că nu au fost efectuate confrunțări cu tatăl acestora Efim Jardan, deoarece în scurt timp ultimul a decedat.

Totodată, instanța de apel a respins sa fiind declarative alegațiile apărătorului Igor Dorfman precum că, leziunile depistate la Veronica Jardan prin raportul de expertiză medico-legală nr. 274 din 06.11.2014 pun la dubii cauzarea leziunilor de către inculpații care posibil au fost produse în rezultatul automutilării de către partea vătămă, din motiv că prin celelalte probe cumulative s-a demonstrat faptul că leziunile la partea vătămă au apărut în urma rezultatului reținerii și maltratării, or, argumentul apărătorului precum că inculpatul având temeiuri suficiente și legale cu acordul indicațiilor superiorilor, s-au deplasat cu un grup operativ pentru reținerea

Veronicăi Jardan, nu poate fi admis, deoarece în ședința de judecată nu au fost prezentate probe care ar confirma că într-adevăr a fost emis un ordin prin care a fost compus grupul operativ din Iulian Voloșciuc, Eduard Danuța și Ruslan Roșca și că lor li s-a înmănat dispoziția de executare emisă de instanță sau de reținere.

Cu referire la individualizarea pedepsei penale numite inculpaților, instanța de apel a remarcat că instanța de fond a ținut cont, în măsura necesară, de toate circumstanțele reale și personale.

Astfel, instanța de apel a menționat că la numirea pedepsei instanța de fond a ținut cont de unele circumstanțe reale și personale, cum ar fi: caracterul și gradul de pericol social a infracțiunilor, că infracțiunile au fost săvârșite cu intenție, conform prevederilor art. 16 Cod penal, se referă la infracțiuni mai puțin grave și grave, de personalitatea infractorului, care sunt fără antecedente penale, de rolul fiecărui inculpat la comiterea infracțiunii și anume că inculpatul Iulian Voloșciuc a avut un rol mai pronunțat decât inculpatul Eduard Danuța. Circumstanțe atenuate sau agravante la examinarea cauzei n-au fost reținute.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către avocatul Vadim Oltu în numele inculpatului Iulian Voloșciuc și avocatul Igor Dorfman în numele inculpatului Eduard Danuța.

5.1. Avocatul Vadim Oltu în numele inculpatului Iulian Voloșciuc în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei decizii prin care ultimul să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În motivarea cerințelor sale avocatul susține că, instanța de apel eronat nu a dat o apreciere justă argumentelor invocate de către acesta în cererea de apel.

De asemenea, apărătorul menționează că, instanța de apel neîntemeiat a pus la baza deciziei raportul de expertiză medico-legală nr.26D din 11.02.2014, fără a motiva admisibilitatea acestuia precum și contradictorialitatea acestui raport cu raportul de expertiză medico-legală de comisie nr.274D din 06.11.2014.

Totodată, recurentul indică că, instanța de apel urma să ia în calcul faptul că prin ordonanța procurorului de scoatere de sub urmărire penală a lui Ruslan Roșca, a fost recunoscut faptul că lipsește cumul de probe care să demonstreze vinovăția și a inculpatului Iulian Voloșciuc, or, Ruslan Roșca a asistat și a acționat în participație cu inculpatul.

Un alt argument înaintat de către apărător este faptul că, instanța de apel a pus la baza condamnării inculpatului 2 probe lovite de nulitatea absolută sub imperativitatea normei art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, și anume

procesele-verbale de recunoaștere a persoanelor după fotografie din 20.02.2014 și 18.04.2014.

Recurentul susține că, instanța de apel urma să ia în calcul și contradictorialitatea acușării înaintată inculpatului, or, pe de o parte în actul de învinuire se indică că inculpații nu aduc la cunoștință părții vătămate temeiurile reținerii, iar în altă parte se menționează că, inculpații i-au adus la cunoștință părții vătămate că ea este reținută ca fiind anunțată în căutare în temeiul sentinței de condamnare pronunțată de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău.

5.2. Avocatul Igor Dorfman în numele inculpatului Eduard Danuța în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei decizii prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În susținerea celor menționate, apărătorul menționează că, instanța de apel nu a dat o apreciere a probelor conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, apreciind unilateral cumul de probe în defavoarea inculpatului.

Recurentul susține cele menționate în cererea de apel, indicând totodată că, instanța de apel eronat nu a luat în calcul declarațiile martorilor Ruslan Roșca, Irina Ciumac, Ruslan Andrușca, Constantin Dogotari care au relatat cu lux de amănunte despre comportamentul agresiv a lui Veronica Jardan, care își rupea părul din cap, iar la izolator nu a înaintat plângeri și nu avea vătămări corporale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității acestora, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursurilor, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Astfel, recurenții indică temei de casare a deciziei faptul că, în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunilor imputate, pretinsa

încălcare este prevăzută la pct. 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, nefiind incident în prezenta cauză.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La acest capitol se remarcă că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțelege acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (*persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea*).

Astfel, instanța de recurs relevă, că argumentele invocate de către recurenți în recurs, referitor la nevinovăția inculpaților, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor apelanților, pe care Colegiul le însușește.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct.4.1. al prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, corect instanța ajungând la concluzia privind menținerea sentinței primei instanțe.

De asemenea, Colegiul penal menționează că, argumentul precum că nu au fost întrunite elementele infracțiunilor este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurenților, or, instanța inferioară corect a conchis că în acțiunile lui Iulian Voloșciuc și Eduard Danuța sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (3) lit. a), 166¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Mai mult, Colegiul penal atrage atenția că din recursurile declarate rezultă că, în viziunea recurenților probele administrate nu confirmă vinovăția inculpaților în cele

imputate, astfel instanțele de judecată l-au condamnat doar în baza presupunerilor, și a luat în calcul probe lovite de nulitatea absolută.

De asemenea, recurenții nu sunt de acord cu aprecierea probelor, menționând că instanța de apel a pronunțat o decizie unilaterală în favoarea acuzării și eronat au respins probele apărării.

În prezenta speță, instanța de recurs consideră că, instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel, just ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților în cele imputate.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiuni determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În scopul aplicării corecte a prevederilor legale enunțate vine practica judiciară stabilită potrivit căreia erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Astfel, se relevă că, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul declarat de către inculpat, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată în pct. 4 al prezentei decizii.

Colegiul penal conchide că, instanța de apel menținând sentința de condamnare a inculpaților a cercetat toate probele prezentate de părți și, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor adunate în cauză și care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate, iar încadrarea juridică a acțiunilor acestuia este justă.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul deciziei instanței de apel. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestora nu s-au stabilit.

Așadar, temeiurile invocate de către recurenți referitor la nevinovăția lui Iulian Voloșciuc și Eduard Danuța sunt neîntemeiate și se resping, deoarece instanța de

apel a motivat condamnarea inculpaților prin faptul că învinuirea a prezentat suficiente probe (*descrie în pct. 4.1. al prezentei decizii*).

Critica adusă de către apărători referitor la procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt, care a fost efectuată de instanța inferioară și careva îndoieli privind corectitudinea aprecierii lor nu sunt, instanța de apel, pe deplin le-a examinat, apreciind toate probele din dosar în ansamblu și, conform art. 414 alin. (2), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat asupra motivelor admiterii apelului declarat.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de recurenți nu poate fi efectuată de către instanța de recurs, deoarece aceasta judecă numai temeiurile de drept.

Colegiul penal menționează că, la etapa recursului ordinar instanța de recurs nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci verifică doar dacă s-au aplicat corect normele de drept la faptele constatate de instanța de fond și, după caz, de instanța de apel.

Astfel, instanța de recurs conchide că, în speța dată nu se constată eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal reține că, motivele invocate în recursuri declarate de către avocatul Vadim Oltu în numele inculpatului Iulian Voloșciuc și avocatul Igor Dorfman în numele inculpatului Eduard Danuța, au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea CtEDO, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Astfel, împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în acțiunile inculpaților au fost întrunite elementele infracțiunilor incriminate prin rechizitoriu și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de către avocatul Vadim Oltu în numele inculpatului Iulian Voloșciuc și avocatul Igor Dorfman în numele inculpatului Eduard Danuța, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel

Chișinău din 06 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui *Voloșciuc Iulian XXXXX și Danuța Eduard XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *10 iulie 2019*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan